

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/108/2024
Identifikačné číslo spisu: 6423200153
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:6423200153.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Banská Bystrica, Námestie SNP 19/19, Banská Bystrica, IČO: 00 179 086, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej konajú 1/ Slovenský pozemkový fond, Búdková 3555/36, Bratislava, IČO: 17 335 345 a 2/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 19C/3/2023, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/19/2024 z 28. marca 2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením č. k. 19C/3/2023-102 z 9. novembra 2023 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“ alebo „uznesenie okresného súdu“) prvým výrokom žalobu na obnovu konania odmietol a druhým výrokom priznal žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 397 ods. 1 písm. a) a b), § 400, § 403 ods. 1 a 2, § 406, § 410, § 413 ods. 1 písm. e), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Žalobca sa podanou žalobou domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12C/254/2015 (ďalej len „pôvodné konanie“) z dôvodu, že v pôvodnom konaní sa nemohol vykonať dôkaz - znalecký posudok, ktorý mohol privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci [§ 397 ods. 1 písm. b) CSP].

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že pôvodné konanie bolo právoplatne skončené 14. apríla 2020 a žalobcom predložený znalecký posudok č. 51/2021 znalca B. C. R. bol vypracovaný až 15. decembra 2022 (objednaný 2. augusta 2021). Žalobca takýmto dôkazom v pôvodnom konaní nedisponoval, išlo o nový dôkaz. Pôvodné konanie bolo pred súdom začaté v roku 2015, odvolací súd vo veci rozhodol (potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie) rozsudkom z 26. februára 2020 a žalobca až v roku 2021 zadal objednávku na vyhotovenie znaleckého posudku, pričom počas celého obdobia súdneho konania takýto dôkaz zabezpečiť mohol a neučinil tak.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nevykonanie možného dokazovania súdom sa nerealizovalo v pôvodnom konaní z dôvodu, že sám žalobca takýto dôkaz nepredložil, aj keď mu v tom nič nebránilo. Túto skutočnosť nemohlo zmeniť ani tvrdenie žalobcu, že nemal možnosť včas v pôvodnom konaní predložiť znalecký posudok z dôvodu, že počet znalcov v potrebnom odbore na vyhotovenie znaleckého posudku bol značne obmedzený.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

6. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením sp. zn. 11Co/19/2024 z 28. marca 2024 (ďalej len „uznesenie odvolacieho súdu“ alebo „uznesenie krajského súdu“), ktorým prvým výrokom uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a druhým výrokom priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

7. V odôvodnení konštatoval, že sa s rozhodnutím okresného súdu stotožnil, keďže sa vysporiadalo so všetkými pre rozhodnutie relevantnými otázkami.

8. K odvolacej námietke týkajúcej sa znaleckého posudku doloženého v konaní o povolení obnovy uviedol, tento dôkaz v pôvodnom konaní do právoplatnosti rozhodnutia neexistoval; objednávka na podanie znaleckého posudku bola z 2. augusta 2021; znalecký posudok bol vypracovaný k 14. decembru 2022; konanie vedené pred Okresným súdom Žiar nad Hronom bolo právoplatne skončené dňom 14. apríla 2020.

9. Aby mohol byť znalecký posudok spôsobilým dôvodom pre obnovu konania, znalecké závery by museli byť založené na dôkazoch (listinných alebo iných), o ktorých by zadávateľ znaleckého posudku v čase pôvodného konania nevedel alebo o nich vedel, ale z objektívnych dôvodov by ich medzi podklady prípadného znaleckého posudku predložiť nevedel. Z príloh znaleckého posudku doloženého do konania o povolení obnovy konania vyplýva, že išlo o listiny, ktoré v čase pôvodného konania existovali a žalobca ani netvrdil, o ktorých z nich bez vlastnej viny nevedel, alebo z objektívnych dôvodov ich predložiť nevedel. Z odvolania vyplynulo, že podklady k znaleckému posudku znalci žalobca zaslal už v roku 2019. Preto odvolací súd uzavrel, že nešlo o dôkazy, o ktorých žalobca nevedel alebo mu boli z objektívnych dôvodov nedostupné.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom predložený znalecký posudok nebol dôkazom spôsobilým priviesť obnovu konania; znalecký posudok bol len listinou, ktorá prostredníctvom odborných znalostí dávala odpovede na otázky, ktoré boli v čase pôvodného konania známe a odpovede poskytovala na základe listinných dôkazov, ktoré boli v čase pôvodného konania známe a dostupné.

11. Odvolací súd poukázal na závery rozsudku okresného súdu v pôvodnom konaní č. k. 12C/254/20158-297 z 23. februára 2018, v ktorom sa okresný súd vysporiadal s otázkou identifikácie nehnuteľností, ktoré boli predmetom žaloby. Okresný súd dokazovanie nevykonával, keďže identifikácia by bola predmetom dokazovania iba v prípade záveru o splnení predpokladov tvrdeného nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalobca v pôvodnom konaní v odvolacej argumentácii nevykonanie dôkazov namietal, odvolací súd sa v rozsudku č. k. 15Co/199/2018-388 z 26. februára 2020 s námietkou nevykonania dôkazov vysporiadal. Preto sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou,

že potreba identifikácie sporných nehnuteľností nebola predmetom pôvodného konania a že by sa s nimi súdy nezaoberali.

12. Okresný súd Žiar nad Hronom žalobu o určenie vlastníckeho práva titulom vydržania zamietol predovšetkým z dôvodu, že pokiaľ žalobca odvodzoval vlastníctvo k pozemkom od Dohody č. 1/96, podľa názoru súdu nešlo o riadny titul nadobudnutia vlastníctva. Nevykonanie dokazovania v pôvodnom konaní pred súdom prvej inštancie (aj ohľadom identifikácie sporných nehnuteľností) nepovažoval v pôvodnom konaní odvolací súd za dôvod pre zrušenie rozsudku okresného súdu so záverom, že „vykonanie predmetných dôkazov by bolo nadbytočné a neefektívne, nehospodárne, keď žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania riadneho titulu nadobudnutia vlastníctva k pozemkom, ktorých sa podanou žalobou domáha“.

13. Podľa záveru odvolacieho súdu nová identifikácia parciel, ktorá bola cieľom znaleckého dokazovania, by vzhľadom na absenciu nadobúdacieho titulu nemohla žalobcovi prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Dovolanie

14. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzoval z § 420 písm. a) až f) CSP navrhujúc zrušiť uznesenie krajského súdu a povoliť obnovu konania a zrušiť rozsudok okresného a krajského súdu v pôvodnom konaní.

15. V dovolaní žalobca tvrdí, že odvolací súd nesprávne posúdil podané dovolanie na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorým žalobca v plnom rozsahu napádal rozhodnutie súdu 12Co/254/2015-297 z 23. februára 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. apríla 2020, z dôvodu že identifikácia vlastníckeho práva nebola dostatočne preskúmaná, identifikácia je založená na dôkazoch, ktoré sú v znaleckom posudku, o ktorý žalobca požiadal znalca v odbore geodézia, kartografia a kataster nehnuteľností, ktorý bol ukončený a doručený 15. decembra 2022, čím mohol v obnove konania dostatočne preukázať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

16. Podľa dovolateľa sa súd nezaoberal preukázaním vlastníckeho práva už v prvom rozsudku, kde žalovaný žiadal v pojednávaní na súde o identifikáciu parciel, ktorú súd bagatelizoval a nepristúpil k nej ani v rámci konania o obnove konania.

17. Dovolateľ uviedol, že v súlade s § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa musí v odôvodnení vypoariadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v dovolaní. Súd sa nezaoberal naliehavým právnym záujmom, na ktoré žalobca poukazoval v žalobe o obnovu konania, čo je pre vlastnícke právo dôležité. Súd sa nezaoberal s argumentami žalobcu uvedenými v znaleckom posudku, inak by bol akceptoval právne listiny doložené v znaleckom posudku a v rámci právnej istoty vytýčil pojednávanie na preukázanie právnych listín preukazujúcich vlastníctvo žalobcu. Žalobca bol názoru, že tak okresný súd a následne krajský súd mali nariadiť pojednávanie v súlade s § 385 CSP.

18. Dovolateľ poukázal na vadu konania podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) spočívajúcej v tom, že súd prvého stupňa ako aj krajský súd odmietol vykonať ako dôkaz doložený znalecký posudok, ktorý nevyvrátiteľne preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k. ú. F. tak, ako sú v posudku uvádzané. Ďalej namietal i nesprávne právne posúdenie veci [§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.], ktoré viedlo súdy k záveru, že neakceptovali znalecký posudok. Žalobca nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom súdnom konaní listinný dôkaz, lebo tento musel vypracovať znalec v odbore geodézie, kartografie a katastra. Znalecký posudok č. 51/2021 bol doručený 15. decembra 2022 a bol súčasťou podanej žaloby o obnovu konania zo dňa 16. januára 2023. Znaleckým posudkom sa však ani Okresný súd Žiar nad Hronom, ani Krajský súd v Banskej Bystrici absolútne nezaoberali, pretože inak by museli uznať, že takéto listiny sa v znaleckom posudku nachádzajú.

19. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná v zastúpení Slovenského pozemkového fondu (ďalej aj

„žalovaný 1/“), ktorý uviedol, že nemá pasívnu legitimáciu v spore, keďže podľa údajov z katastra správcom predmetných nehnuteľností sú Lesy SR a dodal, že tvrdenia žalobcu uvedené v dovolaní sa zhodujú s jeho tvrdeniami v odvolaní a žalobe na obnovu konania, ku ktorým sa už opakovane vyjadril.

20. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná v zastúpení Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik (ďalej aj „žalovaný 2/“), ktorý dovolaciemu súdu navrhol dovolanie odmietnuť a uviedol, že uznesenie krajského súdu považuje za zákonné. Podľa žalovaného 2/ sa prvostupňový ako aj druhostupňový súd vecou riadne zaoberali a správne vyhodnotili nesplnenie podmienok pre vyhovieť žalobe na obnovu konania, pričom vec posúdili komplexne a zodpovedali všetky právne významné skutočnosti.

Posúdenie veci dovolacím súdom

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

22. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

23. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

24. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

25. V danom prípade z dovolania žalobcu vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu na základe § 420 písm. a) až f) CSP.

26. V zmysle § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Dovolateľ v súvislosti s vadou v zmysle § 420 CSP odvolaciemu súdu vytýkal nedostatky v odôvodnení, a to, že sa nezaoberal a nedostatočne preskúmal dôkaz - znalecký posudok, nezaoberal sa naliehavým právnym záujmom a za účelom preskúmania týchto otázok nenariadil pojednávanie. Tieto dovolacie dôvody zodpovedajú vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, preto dovolací súd preskúmal a posúdil uvedené dovolacie námietky podľa tohto ustanovenia.

28. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom *denegatio iustitiae* (odmietnutia spravodlivosti).

29. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti.

30. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý sa podáva proti právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. Samotným jej podaním nedochádza k automatickej obnove pôvodného konania. Súd je povinný najskôr skúmať jej prípustnosť a ak dospeje k záveru, že podmienky prípustnosti splnené sú (§ 397 až § 408 CSP), preskúma jej dôvodnosť, teda či stranou uplatnený dôvod žaloby na obnovu konania je skutočne daný. V prípade, ak súd zistí, že žaloba na obnovu konania je podaná dôvodne, rozhodne rozsudkom, že obnovu konania povoľuje (§ 414 CSP). Následne až po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku sa obnovuje pôvodné konanie a súd vec znova meritórne prejedná (§ 416 CSP). Z uvedeného teda vyplýva, že konanie o žalobe na obnovu konania prebieha v dvoch fázach, a to v prvej fáze (t. j. v konaní o povolenie obnovy konania), v ktorej sa súd zaoberá len otázkou, či obnovu konania povolí alebo nie (§ 413 a § 414 CSP), a následne v druhej fáze (t. j. v konaní po povolení obnovy konania), ktorá nastáva len vtedy, ak súd obnovu konania skutočne povolí, a ktorá vo svojej podstate predstavuje pokračovanie v pôvodnom konaní a opätovné prejednanie vecí (§ 416 a § 417 CSP). Vykonávanie dokazovania v konaní o žalobe na obnovu konania, vrátane určenia jeho rozsahu, je závislé od procesnej fázy, v ktorej sa konanie aktuálne nachádza. To znamená, že v prvej fáze konania, t. j. v konaní o povolenie obnovy konania sa dokazovanie vykonáva len v rozsahu relevantnom pre zistenie prípustnosti a dôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania, a až v druhej fáze, t. j. v konaní po povolení obnovy konania sa vykonávanie dôkazov zameriava k predmetu konania vo veci samej. V prvej fáze konania o žalobe na obnovu konania sa teda nevykonáva dokazovanie v pravom slova zmysle. Súd sa v nej nezameriava na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania, ale zaoberá sa jednotlivými dôkazmi výhradne z hľadiska relevantného v zmysle § 397 písm. a) až f) CSP, či napĺňajú niektorý z uplatnených dôvodov podmienok pre povolenie obnovy konania.

31. K námietke dovolateľa, že sa odvolací súd nevysporiadal so znaleckým dokazovaním potom dovolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia krajského súdu, ktorý vyhodnotil dôkaz - znalecký posudok v súlade s § 397 písm. a) CSP a dospel k záveru, že a) nenastali také objektívne dôvody, pre ktoré žalobca nemohol znalecký posudok doložiť už do pôvodného konania (bod 12.3 a 12.4), b) skutočnosťami, ktoré sa mali dokázať znaleckým posudkom sa okresný ako aj krajský súd v pôvodnom konaní zaoberali (bod 13.1) a c) hoci by bol znalecký posudok do konania predložený, nemohol by privodiť priaznivejši

výsledok sporu pre žalobcu (bod 14.2 a 14.3). Z tvrdení dovolateľa však vyplýva, že podstatou jeho námietky bolo, že krajský súd neaplikoval a nezaoberal sa výsledkami znaleckého dokazovania na uplatnenie vlastníckeho práva žalobcu v pôvodnom konaní. Dovolací súd poukazuje na predchádzajúci bod tohto rozhodnutia a konštatuje, že týmito skutočnosťami sa odvolací (ani okresný) súd nebol povinný zaoberať z dôvodu, že v rámci rozhodovania o obnove konania príslušný súd vyhodnocuje, či sú splnené podmietky na obnovu konania. Len v prípade povolenia obnovy konania by došlo k opätovnému, hmotnoprávnemu posúdeniu veci, k čomu v danej veci nedošlo, keďže žaloba na obnovu konania bola odmietnutá. Obdobne to platí aj vo vzťahu k námietke žalobcu o neodôvodnení naliehavého právneho záujmu, ktorú mal žalobca uplatniť v pôvodnom konaní, touto námietkou sa súdy v konaní o obnove konania nevysporiadávajú.

32. Dovolací súd sa prikláňa k názoru odvolacieho súdu, že priložený znalecký posudok by pre žalobcu nemohol privodiť priaznivejší výsledok v spore. Otázkou identifikácie parciel, ktorá bola predmetom znaleckého dokazovania, sa súdy oboch inštancií v pôvodnom konaní zaoberali a dospeli k záveru, že z dôvodu nepreukázania titulu nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý by svedčil žalobcovi, bolo ďalšie dokazovanie súvisiace s identifikáciou parciel pre konanie nadbytočné a nehospodárne. Keďže v danom prípade sa ani len nejaví, že by pôvodné obnovené konanie mohlo dopadnúť pre žalobcu priaznivejšie, súdy nižších inštancií postupovali správne, ak sa priklonili k zachovaniu princípu právnej istoty a nenarušili právoplatne rozhodnutý spor strán.

33. Podľa § 409 CSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

34. Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

35. Podľa § 413 ods. 2 CSP ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

36. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

37. V súvislosti s námietkou o nenariadení pojednávania dovolací súd poukazuje na postup okresného súdu, ktorý žalobu o obnovu konania odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP. Ak súdospel k záveru, že nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP a žalobu na obnovu konania vyhodnotil ako nedôvodnú, nie je ju potrebné podľa § 413 ods. 2 CSP poslať ostatným subjektom na vyjadrenie. Logickým výkladom tohto ustanovenia je potom nevyhnutné dospieť k záveru, že v takom prípade nie je potrebné ani nariaďovať pojednávanie pred okresným súdom. Pokiaľ sa dovolateľ domáhal nariadenia pojednávania pred odvolacím súdom podľa § 385 ods. 1 CSP dovolací súd konštatuje, že neboli splnené podmienky na nariadenie pojednávania podľa tohto ustanovenia, keďže z obsahu uznesenia krajského súdu vyplýva, že pre posúdenie opodstatnenosti žaloby na obnovu konania nebolo nevyhnutné doplniť dokazovanie a v konaní nebol preukázaný ani dôležitý verejný záujem.

38. Námietku dovolateľa o nesprávnom právnom posúdení z dôvodu neakceptovania znaleckého posudku dovolací súd vyhodnotil ako neprípustnú. Podľa § 432 ods. 1 CSP nesprávnym právnym posúdením možno argumentovať, ak dovolateľ napáda rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 421 CSP. V takom prípade je ale potrebné uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne a uviesť v čom spočíva nesprávnosť. Takéto atribúty ale dovolanie neobsahuje. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

39. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že napáda uznesenie krajského súdu podľa § 420 písm. a) až e) CSP, avšak v dovolaní neuviedol skutočnosti, ktoré by zodpovedali týmto dovolacím dôvodom, preto dovolací

súd nemohol vykonať dovolací prieskum podľa uvedených ustanovení.

40. Na základe uvedeného Najvyšší súd SR dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

41. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd SR neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

42. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.